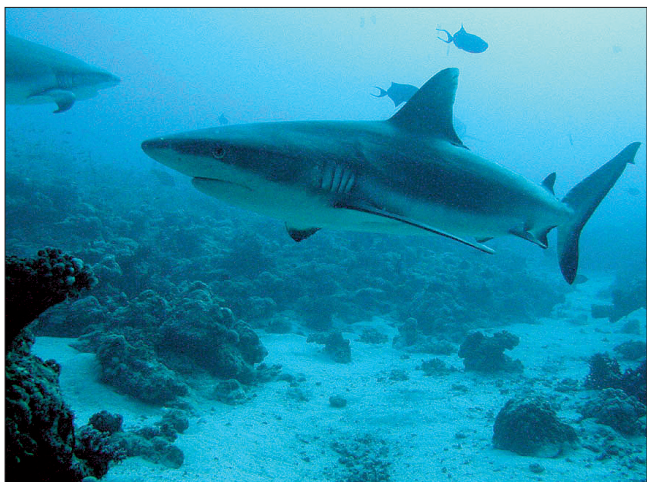

FOTO: JAN RÝDL

→ A tak milionářsky ležíme na horní vyhlídkové palubě. Samozřejmě že pod tropikem, protože polední africké slunce by napáchalo i v zimě na kůži Středoevropana dost bolestivých škod.

Už už se schylovalo k momentu, kdy se opět ozve ironický pokyn: Do pryže! To znamená, že se potápěči opět mají obléknout do gumových, neoprenových obleků a chystat výzbroj. Ještě jsou ale všichni jen tak v plavkách, když začíná jeden z lodníků jako blázen křičet. Nikdo zpočátku netuší, o co jde. Do vody už ukazuje i kapitán a volá: MANTAAA!! Největší rejnokovitá ryba se ukázala na hladině.

Do potápěčů jako když střelí – kdo se nejdříve změní na šnorchlistu s ploutvemi, maskou a šnorchlem a skočí do motorového nafukovacího člunu, setká se s dalším ohromným vodním živočichem první! Tři nejrychlejší už skáčí do člunu. Byl to skok do už rozjždějíciho se zodiaku a v šíleném trysku rozráženou vodní tříšť se okamžitě nato řítíme za mantou. Ležíme přitom jako speciální přepadové komando na nafouknutých bočnicích. Když se těsně před přídílí hladina zatmavěla, svezeme se do vody. Nikdo nečekal, až se člun zastaví. Trefili jsme se přímo nad záda jednoho z nejfantastičtějších mořských vládců. Je větší než deka na dvojlůžko pro bohaté.

Manta nedává najevo, že si nás vůbec všimla, dál důstojně plachtí mořem. Je téměř až na hladině, ale přesto nad jejím tělem zůstává potřebná vrstva vody, kam se šikovný plavec „vejde“. Jsou to královské chvíle. I zdánlivě malé přední ploutvičky po stranách úst má manta větší než mužský loket.

Nechala nás spolu plout nějakých sto metrů, potom trochu víc mávla cípy „deky“ a byla pryč. Námořník na člunu, který sem takto divoce navozil téměř všechny české potápěče, zase všechny pozorně sesbíral z hladiny a vrátil v pořádku na loď.

Žraloci se nekrmí, ale někdy...

Každý z následujících dnů přinášel další a další podmořská setkání se žraloky. Jako zlatý hřeb byl jeden střední kus, který zvědavě jednou pozdě odpoledne vyplaval až na hladinu hned vedle lodi a kuchař mu zcela proti všem zásadám hodil celé syrové kuře. Následovaly vteřiny žravosti, syrové krve a vztekého žraločího mlácení hlavou do stran. Dva z nás tohle představení sledovali přímo z vody. Při troše opatrnosti to prý nemusí být ani takové hrdinství. Říkal kapitán, že žraloci jsou tady ve vodách na súdánské hranici už na lidi tak trochu zvyklí. U toho si ale dost roztržitě zapaloval cigaretu s půlměsícem...

JAN RÝDL